

גבעות עולם
תלמוד תורה גבעת זאב

גראמו

סיכום מסכת יומא בחרוזים

ילדים יקרים וחביבים!

הגענו לרגע הגדול והמיוחד
 בסיום מסכת ופרשה באופן מיוחד,
 למדנו, השקענו, כתבנו וחזרנו
 על המשניות והחומש לא הפסקנו,
 ולכבוד אירוע כזה מכובד -
 מגיע לכם שיר כה מיוחד...

וברכתי אליכם: המשך הצלחה
 גם במסכת ובפרשה הבאה.

מעריך מאוד את כל ההשקעה

_____ **רבה**

© כל הזכויות שמורות לר' קלמן וינגרטן 054-8471080

(א) בשעה טובה ובהצלחה מרובה,
רואים אנו ברוך ה' את ההצלחה,
בסיום המסכת ופרשת ויקרא,
עם הרבה סייעתא דשמייא.

(ב) למדנו עמלנו שיננו וחזרנו,
עוד ועוד ולא ויתרנו,
עד שאת המסכת אנו יודעים על
בוריה,
וגם את הפרשה שבחומש ויקרא.

(ג) למדנו מה עושים בשבעת הימים,
שלפני יום הכיפורים,
היום הקדוש הגדול והנורא,
נספר מקצת ממה שקרה.

(ד) את העבודה הקדושה ביום הכיפורים,
עושה הכהן גדול לבד בלי שום
עוזרים,
ולא נותנים לו הרבה לאכול,
והוא דורש במה שיכול.

(ה) בכל יום יש ארבע הגרלות,
כדי שכולם יזכו במצוות,
ומי שזכה היה מאושר,

לעשות את המצווה מהר וישר.

(ו) אמר להם הממונה תלכו לבדוק,
אם אפשר להתחיל את העבודות,
ומתי זה היה באיזה שעה,
זה מחלוקת גדולה במשנה.

(ז) חמש טבילות ועשרה קידושים,
עושה הכהן גדול ביום הכיפורים,
את הראשונה מעל שער המים
בעליה,
והשאר מעל לשכת הפרוה.

(ח) הולך הכהן גדול לפר שלו,
וסומך את ידיו על ראשו,
ומתפלל לה' בבקשה,
תכפר נא לעבדך.

(ט) עכשיו הולך הכהן הגדול,
לכיוון השער הגדול,
לעשות הגרלה על שני השעירים,
שרק את אחד מהם מקריבים.

(י) והשעיר השני ילך לעזאזל,
 לכפר על עם ישראל,
 והכהן הגדול לא הולך לבד,
 ליוו אותו הסגן וראש בית אב.

(יא) עכשיו הולך הכהן הגדול,
 ומתוודה שוב פעם בקול,
 על הכהנים בני אהרן,
 ועליו בעצמו הכהן הגדול.

(יב) אחרי השחיטה מערבבים את הדם,
 כדי שלא יקרוש ויזרק סתם,
 ואז הכהן את הגחלים לוקח,
 מלמעלה מראש המזבח.

(יג) עכשיו הולך הכהן הגדול,
 בחיל ורעדה למקום הגדול,
 לקודש הקדשים להקטיר קטורת,
 בין הבדים ליד ארון הקודש.

(יד) הכהן גדול מן הדם הולך להזות,
 ומן התורה חייב הוא למנות,
 אחת למעלה ושבע למטה,

בקודש הקדשים וגם מחוצה.

(טו) אחרי שסיים הכהן גדול להזות,
ארבע פעמים לא פחות,
נותן מן הדם במזבח הפנימי,
ושיירי הדם ביסוד מערבי.

(טז) אם הכהן גדול בטעות טעה,
ועשה לא כסדר התורה,
צריך להתחיל מהתחלה,
את כל סדר העבודה.

(יז) הולך הכהן גדול לשעיר לעזאזל,
שתפקידו על עם ישראל לכפר,
ומבקש ומתחנן לקדוש ברוך הוא,
שיסלח לעם ישראל על מה שחטאו.

(יח) מסרו הכהן גדול למי שמוליק,
וכל אחד אחד כשר להוליק,
אבל עשו הכהנים קבע,
שהם מוליכים באופן קבוע.

(יט) עשר סוכות הוא היה עובר,

מירושלים עד העזאזל,
ומכל סוכה מלווים אותו,
חוץ מהאחרונה שהולך לבדו.

(כ) אחרי שסיים את המצווה,
חוזר חזרה לסוכה האחרונה,
ואז הכהן גדול מכין לשריפה,
את הפר והשעיר של הכפרה.

(כא) בתקופה הראשונה היו קושרים,
לשון של זהורית מבפנים,
ובתקופה השנייה כולנו יודעים,
שבזה ת"ק ור' יהודה חולקים.

(כב) מביאים לכהן גדול את ספר התורה,
כדי שיקרא בחומש ויקרא,
בפרשת אחרי מות ואך בעשור,
שנמצא בפרשת אמור.

(כג) מברך הכהן גדול שמונה ברכות,
כשסיים את שתי הפרשות,
ואת הפרשה האחרונה לא קורא,
מתוך הכתב אלא בעל פה.

(כד) פושט את בגדיו יורד וטובל,
 עולה ומסתפג ואת בגדי הזהב מקבל,
 ושוחט את אילו ואת איל העם,
 כדי לכפר על כולם.

(כה) ומתי קרבנות מוסף היו קרבים,
 זה מחלוקת בין התנאים,
 האם בטבילה השלישית,
 או אולי בטבילה החמישית.

(כו) עכשיו הכהן גדול טובל את הטבילה,
 הרביעית מתוך החמישה,
 ונכנס שוב לקודש הקדשים,
 ומוציא את הכף והמחתה הקדושים.

(כז) עכשיו הכהן גדול טובל את הטבילה,
 החמישית והאחרונה,
 ואז הוא עושה את העבודות,
 של היום הקדוש האחרונות.

(כח) סיים הכהן גדול את עבודת יום
 הכיפורים,

ומלווים אותו בשירה וריקודים,
 אמת מה נהדר כולם שרים,
 ולקדוש ברוך הוא כולם מודים.

(כט) עכשיו נראה את העינויים,
 שהתורה ציוותה ביום הכיפורים,
 אסור לאכול ולשתות,
 לרחוץ ולסוך ולסדר המיטות.

(ל) מי שקצת אוכל וקצת שותה,
 אין זה מצטרף מדאורייתא,
 אך כל האוכלים והמשקים מצטרפים,
 לחייב את אלו שאוכלים או שותים.

(לא) שיעור האכילה ככותבת הגסה,
 כמוה וכגרעינתה,
 ומי ששותה מלא לוגמיו,
 ביום הכיפורים יהיה חייב.

(לב) התינוקות לא חייבים בעינוי מן
 התורה,
 אבל לחנך אותם זה כן מצווה,
 ואכילה ושתייה מצוות החינוך,

שנה או שנתיים ולא בגיל חינוך.

(לג) עוברה שהריחה מאכילים אותה,
עד שתשיב את נפשה,
ומי שאחזו בולמוס,
מאכילים אותו בלי שום היסוס.

(לד) חטאת ואשם וודאי, מכפרים,
ואם חזר בתשובה אז מיתה ויום
הכיפורים,
התשובה מכפרת על עוונות קלות,
אבל לא על החמורות.

(לה) האומר אחטא ואשוב,
גם ביום הכיפורים לא ישוב,
ועבירות שבין אדם לחבירו,
רק עד שירצה את חבירו.

(לו) סיימנו בקצרה את מסכת יומא,
בקדושה ובטהרה,
יבואו טהורים ויתעסקו בטהרות,
ונספר קצת על פרשת הקרבנות.

(לז) מתחילה הפרשה עם קרבן עולה,
שמגיעה מן הבהמה,
מן הבקר או מן הצאן,
והיא עולה כליל לרצון.

(לח) ואם הוא מביא עוף לעולה,
יביא שתי תורים או שתי בני יונה,
ואותם ימלקו על קיר המזבח,
ויעלו לריח ניחוח.

(לט) למדנו גם את המנחות,
שהראשונה היא מנחת סולת,
שמגיעה בנדר או נדבה,
ואחרי שהקטירו אותה מותרת
באכילה.

(מ) ומנחת מאפה תנות זה חלות מצות,
ואפשר גם רקיקי מצות,
החלות צריכים להיות בלולות בשמן,
והרקיקים משוחות בשמן.

(מא) משם אנו ממשיכים אל המנחה,
שנאמר בה על מחבת קרבנך,

והמנחה האחרונה מכל החמשת,
זוהי מנחת מרחשת.

(מב) סיימנו את הפרק עם מנחת העומר,
קלוי באש גרש כרמל,
ועכשיו נתחיל עם קרבן שלמים,
זכר או נקבה רק שיהא תמים.

(מג) בקרבן שלמים זוכים שלושה,
הקדוש ברוך הוא הכהנים ומי
שהביאה,
כמובן אחרי שהקטירו את האימורים,
וכיוונו לשם קרבן שלמים.

(מד) אם מביא לקרבן שלמים את הכבשה,
צריך להקטיר גם את האליה,
ומקטירם על המזבח,
לחם אישה לריח ניחוח.

(מה) אם הכהן המשיח חטא,
צריך הוא להביא כפרה,
פר בן בקר תמים לחטאת,
ויקרא שמו חטאות פנימיות.

(מו) ומהדם מזה לפני הפרוכת,
באמצע מול ארון הקודש,
ומן הדם נותן בקרנות מזבח הפנימי,
ושיירי הדם על יסוד מערבי.

(מז) ואת הנותר צריך לשרוף,
מחוץ למחנה במקום קדוש,
ועכשיו אנו ממשיכים לחטאת ציבור,
שהסנהדרין הורו בשוגג לציבור.

(מח) אם הסנהדרין הורו לכולם,
לעבור עבירה שמהם נעלם,
כל שבט ושבט מביא קרבן,
שיהיה לפני ה' לרצון.

(מט) שלושה מזקני העדה הם אלה
שסומכים,
את ידיהם על ראש הפרים,
בצד צפון כקדשי קדשים,
ששם אחר כך את הפר שוחטים.

(נ) אחר כך מזה לפני הפרוכת,
באמצע מול ארון הקודש,
ומן הדם נותן בקרנות מזבח הפנימי,

ושיירי הדם ביסוד מערבי.

(נא) אחרי שאת האימורים הקטירו,
שורפים את הפר ואותו לא יאכלו,
ונתכפר לסנהדרין על מה שהורו,
ומה שעם ישראל חטאו.

(נב) סיימנו עם חטאות פנימיות,
והמשכנו אל החיצוניות,
אשרי הדור שהנשיא שלו,
מביא כפרה על עווננו.

(נג) הנשיא מביא שער עיזים,
שיהא זכר ותמים,
ושוחט את הקרבן בצד צפון,
שיעלה לפני ה' לרצון.

(נד) ולוקח את הדם באצבע שלו,
ונותן ממנו על מזבח העולה,
ולא נותן במזבח הפנימי,
ושיירי הדם ביסוד דרומי.

(נה) אם אדם יחיד חטא,

בשוגג בלי כוונה,
צריך הוא להביא חטאת קבועה,
או שעירה או כבשה.

(נו) ואופן השחיטה שלה,
בדיוק כמו כשהנשיא חטא,
ששניהם קרבנות חטאת,
חיצוניות ולא פנימיות.

(נד) עכשיו נתחיל קרבן עולה ויורד,
שלעשיר זה עולה ולעני זה יורד,
ואת זה מביאים כשחוטאים,
באחד משלושה דברים.

(נח) הראשון זה שבועת העדות,
אם נשבע לשקר ולא העיד את
העדות,
והשני זה טומאת מקדש וקדשיו,
שאכל קדשים בטומאותיו.

(נט) והשלישי שביטא בשפתיו,
לטוב או למוטב,
על כל אלו צריך להביא,

עולה לעשיר ויורד לעני.

(ס) עשיר מביא שעירה או כבשה,
לכפר על מה שחטא,
ואם אין לו כי הוא עני,
תורים או בני יונה יכול להביא.

(סא) הבן יונה לחטאת קריבה ראשונה,
והבן יונה לעולה קריבה שנייה,
וצריך לעשות מליקה,
בשני התורים או הבני יונה.

(סב) ואם לא תשיג ידו,
לשתי תורים או שתי בני יונה,
מביא את קרבנו על אשר חטא,
סולת לחטאת עשירית האיפה.

(סג) והיא נקראת מנחה חריבה,
כי אין בה שמן ולא לבונה,
ולוקח הכהן את אזכרתה,
ומקטיר המזבחה.

(סד) עכשיו אנו עוברים לקרבן האחרון,

שנקרא קרבן אשם,
 וזה מחולק לשלושה קרבנות,
 שהראשון זה אשם מעילות.

סו מי שנהנה מכסף של הקדש,
 צריך להביא אשם ולהוסיף גם חומש,
 כדי לכפר על מה שעשה,
 שנהנה מן ההקדש בשווה פרוטה.

סז ומי שבספק אם עבר עבירה,
 שחייבים עליה כרת או חטאת קבועה,
 צריך להביא עד שידע בבירור,
 את קרבן אשם תלוי.

סח האשם השלישי הוא אשם גזילות,
 שבא על דיני ממונות,
 שכיחש בעמיתו,
 על מה שחייב לו.

סח בכל אלו ג' הדברים,
 מביאים איל ששווה שני סלעים,
 ואחרי ששוחט בצפון המזבח,
 זורק את הדם על שני קרנות המזבח.

סט) אחרי ההקטרה של האימורים,
הבשר נאכל רק לכהנים,
כמו כל חטאת חיצונה,
שנאכל ליום ולילה.

ע) לא להאמין שהנה סיימנו,
לסכם את מה שלמדנו,
גם את המשנה וגם את החומש,
זה פשוט נפלא ממש.

עא) שה' יתברך יאיר את עינינו,
ותמיד נזכור את מה שלמדנו,
ונרווה נחת לא רק את עצמנו,
אלא גם את הורינו ורבותינו.